

APPEL OM ÅBNING AF GRÆNSER OG FRI BEVÆGELIGHED FOR MENNESKER PÅ
VERDENSPLAN:
TILFÆLDET DIASPORA FRA DR CONGO

Af Julien Kalimira Mzee Murhula, Konsulent i integration og indvandring, fortaler for indvandrerrettigheder, menneskerettighedsaktivist og uafhængig politisk analytiker.

- *oversat til dansk fra fransk af Gitte Vejlgaard.*

Danmark, 2016

Indledning

Menneskemigration på globalt plan er lige så gammel som verden selv. På den tid, hvor de nuværende grænser, som jeg ofte ynder at kalde "de kunstige grænser" ikke eksisterede, forlod mennesket et hvilket som helst sted på jorden for at bosætte sig andetsteds alt efter de aktuelle behov, disse være sig græsning, dyrkning af jorden eller ren og skær overlevelse. Mennesket har altid været nomade af natur og væsen.

De barbariske invasioner, opdagelsesrejserne, den arabiske erobring, besættelsen af den nye verden såvel som trekantshandlen blev opfattet som "forsvarligt, acceptabelt, legitimt osv.", fordi de tjente andre folkeslags interesser. Men når det kommer til afrikansk migration, bliver Vesten anderledes radikal i opfattelsen, de barrikaderer sig, og drakoniske politikker opstår i lind strøm.

For nuværende kunne Europa godt tænke sig at dæmme op for den afrikanske migration ved hjælp af politiske, juridiske og administrative restriktioner. Derimod har åbningen af de østeuropæiske grænser først og fremmest fundet sted for at opmuntre det østeuropæiske folk til at slå sig ned og arbejde i Vesten. Syd for Middelhavet taler vi om skærpelser og negative konsekvenser for menneskeliv, øst for det europæiske kontinent taler vi om udvidelse.

Enhver virksomhed, der tilstræber undertrykkelse af migration, er en virksomheden, der går mod naturen og er derfor dømt til at mislykkes, for når man fordriver det naturlige, er der ikke længere være noget tilbage. Den franske ordbog Larousse definerer nomadisme som: "Livsstil karakteriseret af folkegrupperes bevægelse med henblik på at sikre deres levebrød". Den nuværende generation af afrikanske migranter gør kun, hvad denne definition angiver. De besidder også disse nomade-

instinkter. Det er således, at menneskeracen er blevet spredt rundt om i hele verden fra det afrikanske kontinent, der anses som menneskehedens vugge.

Et congolesisk ordsprog siger, at "når ens eget hus brænder, søger man ly hos naboen." Det er set ud fra denne kontekst, at de nuværende afrikanske migranter i almindelighed, og i særdeleshed de congolesiske migranter, forlader deres brændende huse for at søge ly hos deres europæiske "naboer". Økonomien i de 54 afrikanske lande vægter kun 2% af den samlede verdenshandel. Det er en ubetydelig lille del, der ikke tillader urbefolkningen at føre et anstændigt liv. Af den grund mener de, at migration kunne være en lindring.

Derfor vil denne artikel forsøge at redegøre og argumentere for fordelene ved migrationen fra DR Congo til Vesten, ved at anvende objektivt verificerbare indikatorer og andre pålidelige data. Artiklen vil analysere kapitaloverførslerne fra de afrikanske migranter til deres hjemland og sammenligne dem med den kumulerede støtte fra Vesten på et tidspunkt, hvor sidstnævnte gradvist reduceres. Endeligt vil den forsøge at fremsætte en appel om åbning af grænserne for, at det afrikanske folk frit kan bevæge og slå sig ned her i Vesten. Dette fordi det, statistisk set, er bevist, at afrikanske migranter, der har fået adgang til det vestlige arbejdsmarked, i øjeblikket effektivt medvirker til at udligne underskuddet i den offentlige udviklingsbistand samt i Vestens direkte udlandsinvesteringer

Et billede af DR Congo

¹ "DR Congo er et ækvatorialt land, et subkontinent i hjertet af den centrale-vestlige del af Afrika syd for Sahara. Det er omgivet af Angola, Republikken Congo, Den Centralafrikanske Republik, Sydsudan, Uganda, Rwanda, Burundi, Tanzania og Zambia. Dets område overlapper ligeledes Ækvator, med en tredjedel nord for og to tredjedele syd for, herunder Congo-floden, som dominerer området. Med sine 2.345.409 kvadratkilometer er landet større end hele Vesteuropa. DR Congo er det næststørste land i Afrika efter Algeriet. Den samlede befolkning anslås til "77.433.744 millioner" (juli 2014)². Set ud fra befolkningstallet, er det det andet største land i verden med sort befolkning efter Nigeria, hvis befolkning anslås til 178.516.904 millioner (estimat fra juli 2014) indbyggere. Brasilien, med 70 millioner brasilianere af afrikansk oprindelse, er det tredjestørste.

¹ Julien K.M. Murhulas speciale, side 72: "Kinas økonomi og politiske dynamik i Afrika: En trussel for den vestlige imperialisme, international styring og en ny æra for bipolariteten tilbagevenden i det internationale system.

² <http://populationsdumonde.com/fiches-pays/republique-democratique-du-congo>

Befolkningen er ujævnt fordelt ud over landets territoriale område. Befolkningstætheden er koncentreret om bakkede områder, savanner, langs floder og ved søer. Bjergene i øst og områderne med minedrift er de tættest befolkede områder såvel som Kwilu-, Kasai-regionerne samt hovedstaden Kinshasa. På grund af sin størrelse er landet tyndt befolket med en gennemsnitlig befolkningstæthed på 63,6 personer pr. kvadratkilometer.

DR Congo har huler med mineralske skatte, der aldrig er blevet udforsket. Med de umådelige mængder af mineraler, blandt andre kobber, kobolt, diamanter, coltan og guld, er DR Congo muligvis den vigtigste uåbnede mineralhævling i verden. Beholdningerne er fortsat enorme, omend forholdsvist ukendte, eftersom der ikke har fundet et egentligt udforskningsarbejde sted.

Congos mineralrigdomme er grundpillen i landets økonomi, men udviklingen af minedrift har fundet sted på bekostning af det kommercielle landbrug. DR Congos mineralrigdomme befinder sig tæt på landets østlige grænser (de østlige provinser, Maniema, det nordlige og sydlige Kivu) samt ved de sydlige grænser, i Katange-provinsen.

Hyrden driver kvægflokken på græs, men drikker ikke deres mælk

Et af "Bashi"³-folkets talemåder lyder: "at en hyrde driver kvægflokken på græs, men han drikker ikke deres mælk. Hvorfor drikker han ikke mælken? Simpelt hen fordi han ikke ejer den." Det er på sin vis det, der finder sted i Congo. Det congolesiske folk er et af de folkeslag i verden, der stort set mangler alt, samtidig med at deres jord og undergrund bugner af overflod. Den congolesiske jord og undergrund mangler intet, mens dens befolkning intet har. Der findes mere interessante ting end at betragte et folk, der lever for mindre end 2 dollars om dagen, mens det samtidig besidder alle jordens rigdomme. Der er intet mere skræmmende end at være sammen med et folk, der er alt for fattige, men bosiddende i et alt for rigt land. Denne kontrast bør udfordre os. Denne kontrast bør udfordre ikke blot interne, men også eksterne aktører. De enorme rigdomme bliver imidlertid udnyttet og det i svimlende mængder. Hvad er det så, der giver anledning til at Bashi-folket siger, at enhver hyrdes rolle er at græsse besætningen og at besætningens ejer udvinder tusindvis af liter mælk og sender sin hyrde hjem med nogle få dråber svarende til cirka 2 dollars pr. dag. Den nuværende regering i Congo taler om tocifret vækst, stabilisering af de makroøkonomiske rammer, mv. Al denne propaganda er intetsigende, eftersom den congolesiske befolkning ikke er ude af den

³ Bashi: i ental "Shi", i flertal "Bashi". Bashi-folket er den største etniske gruppe i den sydlige Kivu-provins i DR Congo. Deres sprog er "mashi". Et sprog, der tales af tæt ved to millioner mennesker.

røde zone, hvilket vil sige et dagligt levebrød svarende til to dollars. Det ville være mere pragmatisk at sige, at den tocifrede vækst, som landets nuværende regering praler af, kun vedrører den politiske klasse.

Faktisk bør man erindre sig, at 60% af det nationale budget forsvinder ind i den congolesiske politiske klasse, der udgøres af regeringen, parlamentet, senatet og præsidentskabet. Således er det altså deres økonomiske vækst og ikke folkets. En politikerklasse, der er fed som kvæget fra ”Masisi”⁴, hvorfra de henter deres mælk. Disse landets fire institutioner ville derfor have et BNP og en BNI, der ligger højere end i Luxembourg og Schweiz. Al denne propaganda er uden indhold, så længe de sociale forhold for den congolesiske befolkning ikke forbedres. Et spørgsmål, der er værd at stille er: "Hvem har degraderet det congolesiske folk til hyrder for deres egne rigdomme?". "Og hvem drikker den mælk, som folket burde drikke?" Svaret er entydigt.

Det er først og fremmest landets ledere, der har ladet rollen som vogterne af Congos rigdomme gå i arv gennem generationer uden nogen glæde af dem. Regime efter regime i disse lande har undladt så meget som at overveje at introducere en fordelingspolitik og omfordele landets rigdomme. Intet regime, bortset fra L.D. Kabilas regering, har nogensinde villet indføre en socialpolitik, der satte det congolesiske menneske i centrum for alle politiske, statslige, sociale og økonomiske handlinger.

Faktisk har denne mangel på politisk vision med mennesket for øje uheldige konsekvenser for befolkningen. Når den overlades til at vogte det kvæg, hvis mælk den ikke drikker, begynder den at søge efter mælk andre steder. Udvandringen på syv millioner congolesere, svarende til 10% af den nuværende samlede befolkning, udspringer heri. Congolesere i massive mængder forlader således deres land for at se, om de har mulighed for at smage mælk andre steder og dermed gøre en ende på deres status som statister i eget land. Immigration er altså den eneste fornuftige, effektive og objektive vej ud på både kort og lang sigt. Migrationen af syv millioner congolesere på verdensplan er ikke udelukkende relateret til den væbnede konflikt i landets østlige del, hvis udspring ligger 20 år tilbage, men den massive afrejse er også dels, og i særlig grad, begrundet i landets politiske eksklusion af befolkningen fra det nationale spisekammer. I jo større udstrækning den lille håndfuld congolesere påberåber sig eneret over landets utrolige rigdomme, desto mere lider verden under den væsentlige konsekvens heraf, nemlig en massiv tilstrømning af congolesiske indvandrere.

⁴ Masisi er et landområde i den Nord-Kivu-provinsen i DR Congo, som er kendt for sin meget frugtbare jord og sine udstrakte græsningsområder for kvæg og endda får. Masisi er ikke kun blandt de mest frugtbare jordområder i Congo, men også i hele verden. De belgiske jordbrugere kaldte Masisi for ”Afrikas Schweiz”.

Tendenser for mineproduktionen i DR Congo, 2014⁵

Produktion

	Enheder	Januar	Februar	Marts	Total	2014 ^c	2013 r	2014 pr 2013
Kobber	ton	76.402	76.024	78.151	230.577	922.308	914.631	0,8%
Cobalt	ton	5.042	4.207	4.674	13.923	55.540	58.792	-5,5%
Guld	Kg	1.646	1.726	1.346	4.718	18.872	6.149	206,9%
Diamanter	1000cts	1906	1.862	1.737	5.505	22.020	17.799	23,7%
Zink	ton	1.318	1.253	1.370	3.941	15.764	11.819	33,4%
Cassiterit	ton	742	742	913	796	2.451	9.804	29,6%
Coltan	ton	66	67	66	199	796	697	14,2%
Wolframit	ton	nd	nd	Nd	-	-	-	-

Eksport

	Enheder	Januar	Februar	Marts	Total	2014 e	2013	2014 pr 2013
Kobber	ton	85.524	73.591	73.976	233.091	924.364	883.657	4,6%
Cobalt	ton	5.394	4.382	4.763	14.539	58.156	58.843	-1,2%
Guld	Kg	1.728	1.808	1.768	5.304	21.220	6.149	245,1%
Diamanter	1000 cts	1906	1862	1737	5.505	22.020	15.614	41,0%
Zink	ton	1.239	931	1.279	3.449	13.796	12.566	9,8%
Cassiterit	ton	Nd	Nd	Nd	-	-	-	-
Coltan	ton	Nd	Nd	Nd	-	-	-	-
Wolframit	ton	Nd	Nd	nd	-	-	-	-

Denne tabel over mineproduktionen i Congo fra første kvartal 2014 bekræfter kun Bashi'ernes talemåde. For første gang i landets historie, nåede kobbermineproduktionen op på mere end en

⁵ Mineproduktion i DR Congo i 2014: Rapport fra virksomhedsforbundet i Congo, Handelskammeret for miner. DR Congos mineindustri, første trimestre 2014.

million tons og passerede Zambia, der ellers i årtier har ligget i spidsen for kontinentet. Men stærkt beklageligt er denne kraftige stigning i produktionen ikke til at se på den almindelige congolesers tallerken.

Signaler, der bekræfter hyrdens banaliserede talemåde

I DR Congo er 18 millioner mennesker, ud af en befolkning på lidt over 77 millioner, analfabeter. Disse tal står ikke for min regning, men stammer fra UNESCO's særligt udsendte i DR Congo. 18 millioner analfabeter svarer til 23% af befolkningen. Denne andel ville være endnu højere, hvis man kendte det samlede antal congolesiske unge i skolealderen. De 23% vedrører hele befolkningen i almindelighed. Hvordan kan man sige, at folket drager fordel af landets manna, når der er 18 millioner analfabeter?

⁶"Dette tal blev afsløret mandag den 8. september 2014 i Kinshasa i anledning af fejringen af den internationale kampagne mod analfabetisme. Ifølge UNESCO's særligt udsendte i Congo, anvendes kun 1% af uddannelsesbudgettet til ikke-formel uddannelse. På Twitter har FN-generalsekretærens særligt udsendte anslået, at læseundervisning bør være i centrum for udvikling og vækst i DR Congo."

Hvordan kan man tro på landets nuværende autoriteters højhellige budskab om, at landet går på listefødder med tocifrede økonomiske vækstrater, når ⁷"7, 3 millioner congolesiske børn og unge i alderen fra 5 til 17 år ikke går i skole"? Som påvist i Verdensbankens rapport, har overførsler fra de congolesiske migranter bidraget væsentligt til børns skolegang.

På trods af denne forbedring i minesektoren, som bibringer milliarder af dollars til det congolesiske finansbudget, lever 88% af den congolesiske befolkning stadig i ekstrem fattigdom. ⁸"De fem lande, hvor fattigdomsgraden er størst er DRC (hvor 88% af befolkningen er under fattigdomsgrænsen), Liberia (84%), Burundi og Madagaskar (81% i begge lande) og Zambia (75%). Disse fem lande til sammen repræsenterer 760 millioner fattige ud af de 1, 2 milliarder fattige på verdensplan."

Den seneste rapport fra UNDP Human Development Index placerer DR Congo som nummer 178 ud af 181 lande, der har taget del i denne undersøgelse.

⁶ <http://radiokapi.net/actualite/2014/09/09/la-rdc-compte-18-millions-danalphabetes/>

⁷ <http://radiokapi.net/actualite/2015/03/10/rdc-73-millions-denfants-ages-de-5-17-ans-ne-frequentent-pas-lecole/>

⁸ <http://www.banquemoniale.org/fr/news/press-release/2014/04/10/ending-poverty-requires-more-than-growth-says-wbg>

Den, der er sendt på banen for at lukke hullet er ingen anden end den værdige søn af congolesisk jord, Noël Tshiany Muadiamvita, international seniorembedsmand i Verdensbanken. Noël Tshiany Muadiamvita behøver ingen præsentation. Han er engageret i at søge efter løsninger for et ordentligt styre i DR Congo, hans eget oprindelsesland. Han er forfatter til flere bøger. Desuden bidrager han med sine refleksioner over frembringelsen et nyt proaktivt og visionært styre, der er i stand til at føre Congo op af afgrunden. Det er på denne baggrund, at han blev en del af EU's Udenrigstjeneste, en slags udenrigsministerium for Den Europæiske Union. ⁹Med et citat fra den tidligere sydafrikanske præsident Thabo Mbeki, fra hvem han har disse oplysninger, fremsætter Noël Tshiany sin kritik over, at 85% af de indtægter, der stammer fra de mineralske ressourcer, ikke tilgår statskassen."

Congoleserne, der er blevet degraderet til vogtere over deres rigdomme og som har tabt retten til at eje disse, synker fortsat længere ned i elendigheden. Tiden er kommet for, at DR Congo i særdeleshed samt Afrika generelt skal drage fordel af de enorme ressourcer deres kontinent flyder over med. Vi står over for et antal migranter på syv millioner congolesere og 30 millioner afrikanere generelt. Hvis ikke disse tal skal stige, er det på tide at begynde og udvikle globale partnerskaber for en udvikling af Den Demokratiske Republik Congo og Afrika generelt.

Arven fra den finansielle og økonomiske krise

Krisen i 2008 tog sin begyndelse i USA. Den blev udløst af de amerikanske lavindkomsthusholdninger, der havde svært ved at tilbagebetale de lån, de havde optaget i forbindelse med huskøb. Disse lån var målrettet de låntagere, der ikke kunne stille tilstrækkelig garanti til at kunne opnå fordelagtige rentesatser ("prime rate"), og som derfor var nødt til at optage lån til en mindre fordelagtige rente ("subprime"). De amerikanske husholdningers gæld har i årevis været baseret på det ekstremt lave renteniveau, som den amerikanske centralbank har ført siden børs krisen som følge af nedgangen i IT-aktiemarkedet i 2001. Denne krise startede i USA, ramte ligeledes andre lande og udviklede sig til en global finanskris, der resulterede i en afmatning i den økonomiske aktivitet.

Arven efter den globale finanskris kan således sammenfattes til en mangel på likvider til at hjælpe Afrika med. De afrikanske immigranter, der er spredt rundt i de vesteuropæiske lande, er meget

⁹ http://www.tshangu.com/Noel-Tshiani-recu-a-la-Commission-Europeenne_a1383.html

proaktivt begyndt at fylde hullerne i økonomien, som nedgangen i Vestens støtte førte med sig. Set ud fra denne synsvinkel – hvorfor så kriminalisere migrationen?

Historisk oprids over den offentlige udviklingsbistand.

ODA blev oprettet af de tidligere kolonimagter med det formål at skabe rammerne for en reduktion af fattigdom på verdensplan samt for at støtte afkoloniseringsperioden. Endvidere blev den etableret i forbindelse med den kolde krig og havde i særdeleshed til formål at bevare indflydelsen i de tidligere kolonier. Afslutningen på den kolde krig betød en nedgang i den offentlige udviklingsbistand, der ellers var vokset støt i perioden fra 1945 til 1990. ODA er nu i virkeligheden ikke længere en geostrategisk indsats, hverken for den socialistiske blok eller for den kapitalistiske blok.

Siden 1992 har mængden af private kapitalstrømme ligget over værdien af de offentlige kapitalstrømme, men de er først og fremmest målrettet de såkaldte "emerging" lande, og for en stor dels vedkommende udgøres de af kortfristet kapital. Imidlertid er det kun Sydafrika, der, ud af Afrikas 54 lande, har status som et "emerging" land.

Udviklingslandene, og primært de afrikanske lande, der har modtaget mange af deres ressourcer fra den offentlige udviklingsbistand, har været vidne til en betydelig nedgang i denne. Reduktionen i den offentlige udviklingsbistand har ikke været uden konsekvenser. Men de vesteuropæiske lande, der var hårdt ramt af krisen, havde intet andet valg end at foretage nedskæringer i ODA¹⁰. Med den recession, der ramte Vestens økonomi og de sparepolitikker, der fulgte i kølvandet i forsøget på at dæmme op for krisen, har det betydet, at Afrika har lidt under de direkte konsekvenser heraf.

¹¹Strømmen af bistand til udviklingslandene har været stabil i 2014. ODA repræsenterer mere end to tredjedele af den eksterne finansiering, af hvilken de mindst udviklede lande nyder godt af. Men ifølge officielle data indsamlet af Komitéen for Udviklingsbistand (DAC) under OECD¹², er støtten til de fattigste lande fortsat med at falde. Nettobeløbet for den offentlige udviklingsbistand (ODA) fra DAC-medlemmer er steget til 135,2 milliarder USD i 2014. Den samlede bilaterale bistand til de

¹⁰ ODA: Den offentlige udviklingsbistand

¹¹

<http://www.oecd.org/fr/cad/stats/2014stabilitedelaideadeveloppementmaispoursuitedelabaissedesapportsauxpayslespluspauvres.htm>

¹² OECD: Organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling

mindst udviklede lande er faldet med 16% i rene tal til 25 milliarder USD ifølge de foreløbige data."

Den congolesiske diaspora

Ordet "diaspora" kommer fra græsk og betyder "spredning". Diaspora betyder global spredning af et folkeslag. Diasporaen forudsætter adskillelse fra fædrelandet, men med en fortsat følelse af at høre til dette. DR Congo indtager en væsentlig plads i Afrika og generelt i hele verden set i forhold til borgere, der har forladt landet. Med en anslået diaspora på syv millioner mennesker verden over, er den congolesiske diaspora blandt de mest bemærkelsesværdige i moderne afrikansk historie. "De nøjagtige tal for antallet af congolesere i udlandet er ukendte. I følge UNDP's Human Development Report 2009, blev antallet af indvandrere fra DR Congo i OECD-landene anslået til 100.700 mennesker, og ifølge IOM er der mellem tre og seks millioner congolesere i udlandet. Disse er uofficielle data"¹³. Disse rapporter fra IOM¹⁴ demonstrerer vanskeligheden ved at angive det nøjagtige antal af congolesere, der har forladt DR Congo. "Diasporaen selv anslås til cirka to millioner mennesker i Vesteuropa (første- og andengenerationsmigranter) og syv millioner på verdensplan, svarende til 11% af befolkningen i DR Congo"¹⁵.

Vesten står med ryggen mod muren

DR Congo udgør et af de lande, der er præget af post-konflikter efter gentagne krige, der har stået på gennem næsten 20 år. Af den grund giver det god mening at modtage massiv bistand fra de som har kapitalen samt fra verdenslederne med en helbredelse af landet for øje. Men den akkumulerede bistand fra udlandet viser sig ubetydelig i forhold til det faktiske behov, og især i forhold til de midler, som congolesere i udlandet overfører.

I løbet af 90'erne og i begyndelsen af det 21. århundrede nærmede den globale vækst, med Kina og andre vækstlande som foregangslande, sig 10%. Strømmen af de direkte udlandsinvesteringer (FDI¹⁶) bevilget til Afrika, kombineret med ODA, kan mærkes i de sydlige lande, hvor man er vidne til stærk økonomisk vækst førende til gennemgribende sociale ændringer. Med Vesten i krise,

¹³ OIM, Migration i DRC: National profil, op.cit., side 17

¹⁴ Den Internationale Organisation for Migration

¹⁵ Alternatives-Info, Afrika på internettet, den congolesiske diaspora, konsulteret den 28. november 2011.

¹⁶ FDI: Foreign Direct Investment (Direkte udlandsinvestering).

giver den smukkeste kvinde i verden kun det hun har. Strømmen af bistand begynder tørre ud. Vesten gennemlever i øjeblikket en krise, der har haft semi-permanent karakter gennem næsten et årti. Lige siden de amerikanske husholdninger gældskrise, er det indtil nu ikke lykkedes Vesten at få hovedet oven vande. De direkte udlandsinvesteringer (FDI) samt den vestlige bilaterale og multilaterale bistand har været udsat for hidtil usete nedskæringer. I DR Congos særlige tilfælde, og for Afrika generelt, er overførslen af midler fra immigranter skudt frem for at udfylde det hul, som udtørringen af støtten fra de vestlige lande har efterladt, sådan som vil skal se det i afsnittet nedenfor. Som man siger: hvad man taber på gyngerne, vinder man på karrusellen.

Diasporaen bringer manna til landet: så hvorfor lukke grænserne?

I den nuværende kontekst, der er præget af globaliseringen samt den finansielle krise, er det næsten meningsløst at skærpe migrationspolitikken, at ville gøre Vesteuropa til et fort, når statistikker fra den Internationale Organisation for Migration samt fra pengeoverførselsagenturer viser, at overførslen af penge fra de afrikanske migranter i Europa til deres hjemlande langt har oversteget ODA. "Ifølge Verdensbanken har næsten 120 millioner afrikanere modtaget 60 milliarder dollars sendt af 30 millioner afrikanske migranter. Altså mere end den offentlige udviklingsbistand (56 milliarder dollars i 2014), og de udenlandske direkte investeringer (50 milliarder i 2014)¹⁷." Uden så meget som at tilskynde de vestlige lande til at revidere deres indvandringspolitik, må man stille sig spørgsmålet: "hvor ville disse 60 milliarder dollars overført af afrikanske migranter til deres familier komme fra, hvis migranterne var blevet forbudt adgang til europæisk jord?". Hvilken indkomst ville disse 120 millioner modtagere have levet af, hvis ikke deres nærmeste befandt sig i Vesten?

Selv om disse pengestrømme overført af afrikanske migranter går til indbyggernes forbrug, er betydningen af disse penge slået fast. Ikke kun overstiger disse midler ODA, men de sikrer også livet samt overlevelse for millioner af mennesker.

Er der fortsat stærke bånd mellem DR Congo og landets diaspora?

¹⁷ <https://www.linkedin.com/pulse/la-diaspora-congolaise-un-investisseur-qui-signore-kadima-nzuji>

Den congolesiske diaspora har stadig stærke bånd til hjemlandet. Kultur, sprog, familie, tradition, sædvane mv, ... men hvis man skulle gå meget langt i analysen, hvis man skal opsummere relationen mellem DR Congo og dets diaspora i den moderne verden, så ville alle enstemmigt svare: "overførslen". Dette skal betragtes i flere sammenhænge. Man kan tale om overførsel af midler, overførsel af ejendom, køkkenudstyr, tøj mv. Overførsel vedrører ligeledes viden og know-how.

Den congolesiske diasporas indflydelse på økonomien er og forbliver en velsignelse

I DR Congo er og bliver diasporaens bidrag til økonomien en velsignelse. Økonomien i DR Congo har længe været domineret af og fokuseret på udnyttelse af mineralerne på bekostning af andre sektorer. De offentlige indtægter fra mineraludvindingen beløber sig til milliarder af dollars. En anden og ikke ubetydelig aktør har meldt sig på banen. Denne leverandør af midler til landet er ingen anden end den congolesiske diaspora. For 20 til 30 år siden, ville hverken politiske eller økonomiske analytikere have vovet af udtrykke sig om congolesere i udlandet som værende en af de vigtigste kilder til udenlandsk valuta i landet. Historiens styrke er årsagen til disse manna. Sådan som Jean-Michel Severino og Olivier Ray har skrevet det i deres bog¹⁸ "Le temps de l'Afrique" "regnede hverken Napoleons, og ej heller general Koutouzovs, geni med franskmændenes triumferende ankomst i Moskva eller med deres ydmygende tilbagetog fra Rusland: Styrken af Europas historie fra denne epoke overgik således i begyndelsen af det 19. århundrede de store mænds genier samt folkets intentioner".

"Deres pengeoverførsler udgør den primære nationale kilde til udenlandsk valuta. Det viser sig, at dette beløb er større end den offentlige udviklingsbistand. FN's blad Africa Renewal rapporterer om problemet og hjælper os til bedre at forstå den fulde strategiske betydning. Sidste år slog congoleserne deres egen rekord. Mere end ni milliarder og 300 millioner dollars blev overført til Congo i løbet af 2011"¹⁹.

Fordelene ved pengeoverførslerne fra diasporaen, er veletablerede. Man kan endda gå så langt som til at sige, at havde disse diasporaens manna ikke eksisteret, ville et ikke ubetydeligt antal familier i dag være blevet udryddet af sult og sygdomme og hundredetusindvis af unge afrikanere ville ikke have kendt til skole eller kunnet have afsluttet deres uddannelse. "I følge Verdensbanken, bidrager 60% af pengeoverførslerne fra congolesere, der lever i udlandet, til konstruktionen af 60% af

¹⁸ Jean Michel Severino og Olivier Ray: "Le temps de l'Afrique", side 309

¹⁹ <http://afrique.kongotimes.info/rdc/diaspora/5186-congo-milliards-usd-envoyes-congolais-diaspora-2011.html>

infrastrukturen. Fire ud af ti congolesiske børn kommer i skole takket være den congolesiske diaspora.

Størstedelen af overførslerne føres ikke til regnskab, men de fleste af de beløb, som de congolesiske emigranter sender, er ikke offentlig kendt, og medtages derfor ikke i statistikkerne fra Den Afrikanske Udviklingsbank (AfDB) og Verdensbanken.

Der findes nemlig også alternative måder at afsende midler på. Enten sendes pengene med venner, der tager på ferie i landet, eller også passerer pengene via de illegale pengeagenturer, der skyder frem i congolesiske samfund over alt. "I et land så fattigt på kapital som DR Congo, kan vi ikke ignorere denne indtægtskilde, men hos os bliver den ikke tildelt den opmærksomhed, som den fortjener. Pengeoverførselselskaber som Western Union og Money Gram, Ria, som har næse for den gode forretning, har positioneret sig på markedet og tilbyder en skræddersyet service, der kan dække congolesernes behov til en relativ høj pris på mellem 12 og 20%. På nuværende tidspunkt er der mere end 4.000 Western Union og Money Gram-kontorer og -partnere over hele Congo²⁰".

En skole bygget af illegale maliske indvandrere fra Frankrig

Den 23. maj 2013 deltog verden, i UNESCO-regi, i offentliggørelsen af Organisationen for Universelt Medborgerskab (forkortet OUC). Over 400 mennesker var inviteret til lanceringen af denne nye internationale organisation. OUC har til formål at fremme samt bidrage til at opnå global bevægelsesfrihed og frihed til at slå sig ned. Konferencearrangørerne havde inviteret store personligheder fra alle sider, men også den lille mand, som for eksempel mennesker, der lever uden papirer i Frankrig.

Podiet blev indtaget af flere forskellige talere. Turen kom også til Anzoumane Sissikos, talsmand for illegale migranter i Frankrig. Hans udsagn gav gåsehud hos deltagerne, da han sagde, at ²¹"med kun en lille gruppe af indvandrere fra Mali-regionen, havde de formået at bygge en skole."

Hvis illegale indvandrere har formået at bygge en skole, hvor meget ville etablerede migranter så kunnet gennemføre? Med det som omdrejningspunkt, er migrationen fortsat at betragte som positiv.

²⁰ <http://afrique.kongotimes.info/rdc/diaspora/5186-congo-milliards-usd-envoyes-congolais-diaspora-2011.html>

²¹ Akt af den 23 maj 2013, deklARATION om universelt medborgerskab, side 62.

DR Congos budget for 2015

"Den 11. december 2014 vedtog Senatet finansloven for 2015. Budgettet er hermed anslået til næsten 9,2 milliarder USD, hvilket vil sige en stigning på næsten 80 millioner fra det Nationalforsamlingens vedtagne budget. Et budget, hvori 79% af indtægterne kommer fra interne ressourcer og 21% fra eksterne ressourcer²²". De 21%, der mangler i DR Congos budget bliver naturligvis dækket ind af den bilaterale og multilaterale bistand. Dette budget såvel som den internationale bistand ville være yderst ubetydelige, hvis ikke det havde været for diasporaen og den kompensation herfor. Det år, hvor de congolesiske indvandrere havde overført næsten 9 milliarder dollars, var budgettet for den congolesiske stat 7,5 milliarder dollars, hvoraf 3,5 milliarder dollars udgjordes af den samlede bistand samt eksterne investeringer i DR Congo.

Konklusion

For såvel en Congoleser bosiddende i landet, som for dem bosat i udlandet, vil det at høre nogen sige, at man vil blokere kanalerne for indvandring virke som en forbrydelse mod menneskeheden. Man må erindre, som defineret i punkt 7 i Rom-statutten²³, at "en forbrydelse mod menneskeheden være sig en bevidst og vanærende krænkelse af en persons eller en gruppe af personers grundlæggende rettigheder på grund af politiske, filosofiske, racemæssige eller religiøse bevæggrunde". Disse forbrydelser mod menneskeheden er uden forældelsesfrist. Det vil sige, at der er ingen udløbsperiode, efter hvilken en civil- eller strafferetlig retsforfølgning ikke længere er berettiget. At tillade migranterne at rejse og vende tilbage igen, at bosætte sig, at have adgang til et område med fri bevægelighed af arbejdskraft, er for dem en ukrænkelig ret. Forbrydelser mod menneskeheden er uden forældelse, immigration er også uden forældelse. I løbet af det forgangne århundrede er millioner af mennesker blevet dræbt på grund af det, jeg kalder menneskelig galskab. Menneskelig galskab førte til første verdenskrig, menneskelig galskab førte til Anden Verdenskrig, menneskelig galskab førte til folkemordet i Rwanda, menneskelig galskab resulterede i den jødiske holocaust, menneskelig galskab resulterede i den første afrikanske verdenskrig på DR Congos jord. Dog håber vi, at denne menneskelige galskab aldrig gør sit indtog inden for migration, for det ville være mere dødbringende og ville føre til et kollateralt mennesketab større en det samlede antal ofre

²² <http://radiokapi.net/economie/2014/12/13/le-senat-lassemble-nationale-saccordent-sur-le-budget-2015-92-milliards-usd/>

²³ Et udvalg af grundlæggende dokumenter vedrørende den Internationale Domstol (Den Internationale Domstols Rom-statut), side 10

for de oven for nævnte grusomheder. Med den afrikanske migration er der 30 millioner mennesker, der producerer mere velstand i deres værtslande og lader deres oprindelseslande nyde godt af i omegnen af 60 milliarder dollars, der overføres til landene til 120 millioner menneskers fordel.

Det skal bemærkes, at ODA anslås til 56 milliarder dollars for alle 54 afrikanske lande. Men alene de beløb, som blev overført af den congolesiske diaspora i 2011, altså ni milliarder 300 millioner dollars, svarer til 62% af den ODA, der blev tildelt Vestafrika.

Som professor Jean Ziegler gentagne gange siger det i sin bog "Massiv destruktion – Sultens geografi", er retten til mad et menneskes primære rettighed. Imidlertid er det at lukke grænserne for migranterne et signal om forsætligt at ville sulte de mennesker, der ville have været modtagere af de overførsler, som migranterne kunne have sendt til deres familier. Den tidligere specialrapportør for retten til mad fra FN's Råd for Menneskerettigheder fra 2000 til 2008, rammer hovedet på sømmet med følgende udsagn²⁴: "Den menneskelige ret til føde, sådan som det følger af artikel 11 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder²⁵, er defineret som følger: Retten til føde er retten til at have regelmæssig, permanent og ubegrænset enten direkte eller gennem valutahandel, adgang til en kvantitativ og kvalitativ hensigtsmæssigt og tilstrækkelig mængde føde svarende til de kulturelle traditioner for det folk, som forbrugeren tilhører, og som sikrer et fysisk og mentalt, individuelt som kollektivt, tilfredsstillende og værdigt liv, der er fri for frygt. Blandt alle menneskerettighederne er retten til mad helt sikkert den, der er den mest bestandigt og massivt krænkede på vores planet. Sulten fastholder organiseret kriminalitet. "

"Congolesernes pengeoverførsler fra udlandet er 100 gange højere end ODA og de direkte udenlandske investeringer i DR Congo. I 2011 har pengeoverførsler fra udlandet, foretaget af congolesere, nået mere end 9 milliarder 300 millioner USD, svarende til 45% af landets BNP og 950% af den officielle udviklingsbistand. Familierne, der modtager disse midler, modtager et gennemsnit på 2000 euro om året. Beløb, der tillader disse husstande at have en indkomst højere end landsgennemsnittet. "

²⁴ Jean Ziegler: "Massiv destruktion – sultens geografi (Destruction massive – Géographie de la faim), side 23

²⁵ Vedtaget af FN Generalforsamling den 16. december 1966, genoptaget af Jean Ziegler

Hvis dyr praktiserede græsningsskifte, det vil sige en levevis baseret på, at flokken flytter sig fra et område til et andet afhængig af forskydninger i vegetationsperioderne, alt afhængig af årstider eller på grund af et forskelligt klima; så ville dyrene også flytte sig i tilfælde af magre tider. Hvordan vil de rige landes politiske beslutningstagere så forklare, hvorfor mennesker skulle forblive fastboende et sted, mens dyr, der ikke besidder samme tankevirksomhed, skifter græsgange for at sikre deres egen overlevelse?

Som vi har understreget i introduktionen, hvor vi understreget, at migration er lige så gammel som verden, og at mennesker har overlevet ved at flytte sig fra den ene region til den anden, ville det at holde immigration tilbage ikke kun være kriminelt og selvmorderisk, men også udspringe af en stor illusion.

Netop denne illusion er opsummeret i historien om Sankt Augustin, der ikke forstår mysteriet om Treenigheden: "Det siges, at" Sankt Augustin ", biskop af Hippo i Nordafrika, en dag gik en tur langs kysten, opslugt af en dyb refleksion: han forsøgte at forstå mysteriet om den hellige Treenighed. Pludselig ser han et lille travlt optaget barn, der uden ophør gik frem og tilbage til vandkanten. Barnet havde gravet et lille bassin i sandet hentede vand i en muslingeskal for at hælde det i sit hul. Dette barns lille forestilling forvirrede biskoppen, og han spurgte ham:

- Hvad laver du

- Jeg vil komme alt vandet fra havet i mit hul.

- Men, min dreng, det er ikke muligt!, svarer Augustin. Havet er så stort, og dit hul er så lille!

- Det er sandt, siger barnet, men jeg har alligevel kommet alt vandet fra havet i mit hul, førend du har forstået mysteriet om den hellige Treenighed.

Med disse ord forsvinder barnet. Augustin indser da, at det var en engel, der havde taget denne form for at få ham til at forstå, at der er mysterier, eller med andre ord guddommelige sandheder, som det begrænsede menneskets sind aldrig vil kunne forstå i deres helhed. "

Congolesiske migranter i særdeleshed og afrikanerne i almindelighed burde kunne nyde godt af den grundlæggende menneskeret, som friheden til at forlade og vende tilbage til et sted er. De burde kunne nyde godt af friheden til at arbejde i de rige lande, så længe deres pengeoverførsel gør en forskel i hjemlandet og så længe, at disse sidstnævnte er større end den offentlige udviklingsbistand, den bilaterale bistand, den multilaterale bistand såvel som de direkte udenlandske investeringer fra nord.

Migrationen er i tråd med moderne økonomiske teorier. Den er keynesiansk, eftersom den er en konsekvens af loven om udbud og efterspørgsel. Migrationen bør derfor ikke kriminaliseres, sådan som de rige landes politiske beslutningstagere gør det. De burde i stedet menneskeliggøre den.

Forfatteren af disse linjer spørger, i synergi med Sankt Augustin: "Hvad forsøger I at opnå ved at give migrationen mundkurv på? Dette ønske om at tilbageholde migrationen, svarer til forestillingen om dette barn, der ønsker at flytte alt vandet fra havet over i et hul. Menneskets begrænsede sind vil aldrig kunne komme til at forstå fænomenet migration.